

kr. henholdsvis 250.000 kr., fastsættes til 400.000 kr. Samtidig forøges erstatningen for fuld invaliditet, der hidtil har været identisk med erstatning ved død, til 1.200.000 kr.

Disse erstatningsbeløb gælder alle persona-legrupper, der afgives til tjeneste under FN.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller forslaget til *forkastelse*, men stemmer for det af mindretallet stillede ændringsforslag.

Mindretallet finder beslutningen om at sende 6.000 bevæbnede FN-soldater med ret til at skyde først til Bosnien for at eskortere nødhjælpskonvojerne forkert og mener derfor heller ikke, at Danmark bør deltage i aktionen.

Som begrundelse for denne holdning kan bl.a. anføres:

1. Nødhjælpsorganisationerne har udtrykkeligt frabedt sig militæreskorten. De mener, at det kan forøge vanskelighederne ved at få hjælpen frem, fordi konvojerne bliver militære mål for styrker, der ønsker at engagere FN-styrkerne i kamp.
2. Aktionen indebærer en stor fare for en ukontrollabel eskalering. Angreb på eskorten og tab i FN-styrken kan frygtes imødegået med indsættelse af endnu flere styrker – uden en klar fjende at bekæmpe blandt de mange grupper, der kan ønske at udnytte muligheden for militære konfrontationer med FN. Hvis FN bliver en sådan krigsførende part i en krig mod ukendte fjender, kan det svække organisationens muligheder for at tilvejebringe en fredsordning.
3. Aktionen kan skabe tvivl om de fredsbevarende FN-styrkers status og udsætte dem for unødige vanskeligheder og risiko.
4. Der er ikke taget hensyn til alternative måder at sikre nødhjælpsforsyningerne på. SF mener fortsat, at nødhjælpen mest hensigtsmæssigt kan nå frem til konflikten ofre gennem en massiv luftbro, der ikke indebærer risikoen for involvering i en uoverskuelig landkrig.

SF ønsker, at Danmark opstiller en stående styrke til indsættelse ved løsning af FN-opgave-

ver. Men en sådan styrke eksisterer fortsat ikke.

Den foreliggende aktion i Bosnien er så uigennemskuelig og så farlig for deltagerne, at det må være udelukket at tvangsudskrive personel, der, da de begyndte deres arbejde i forsvaret, ikke havde den ringeste mulighed for at forestille sig, at det kunne indebære udsendelse til kampstyrker i Bosnien.

Skulle et flertal i Folketinget – mod SF's indstilling – ønske at afsende et sådant kompagni, må det derfor i denne særlige situation sammensættes af lutter frivillige. SF finder det ikke rimeligt, hvis frivilligheden blot består i muligheden for at droppe ud af en enhed med alle de konsekvenser, det indebærer for den enkelte.

SF har selv fremsat et ændringsforslag, der klart fastslår frivillighedskravet i den foreliggende situation.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller forslaget til *forkastelse*.

Mindretallet er af den opfattelse, at danske soldater under ingen omstændigheder (hverken frivilligt eller ved tvungen udstationering) skal sendes til Bosnien.

Hovedargumenterne herfor er følgende:

1. Der er tale om et område, hvor urolighederne er udsprunget af etniske og religiøse årsager og i et land med total borgerkrig.
2. Danske soldater er ikke uddannet til opgaver i et land med en sådan geografisk beskaffenhed, som tilfældet er i Bosnien, hvor der meget let kan blive tale om, at danske soldater vil blive indblandet i den igangværende borgerkrig under omstændigheder, der er danske soldater fuldstændig fremmede, og som de ikke er trænet i.
3. Rekognosceringen i området er endnu ikke tilendebragt, og derfor har man endnu ikke skaffet sig et komplet billede af konsekvenserne for en eventuel dansk deltagelse.
4. Kompetenceforholdene er yderst uklare. Det er således ikke klart fastslået, hvem